

Přílohy

Seznam příloh

Příloha č. 1: Portrét Allena Ginsberga, zdroj: ddwood.com (obrázek)

Příloha č. 2: Podpis Allena Ginsberga, zdroj: wikipedia.com (obrázek)

Příloha č. 3: Allen Ginsberg v Praze v roce 1965, zdroj: kulturio.cz (obrázek)

Příloha č. 4: Karikatura Allena Ginsberga v periodiku Mladý svět, autoři: dvojice pod pseudonymem Haďák (obrázek)

Příloha č. 5: Káča Poláčková s Allenem Ginsbergem, foto: Alexander Nagy, Bratislava (obrázek)

Příloha č. 6: Allen Ginsberg na akademické půdě v Praze, foto: Michael Gahut (Literární noviny) (obrázek)

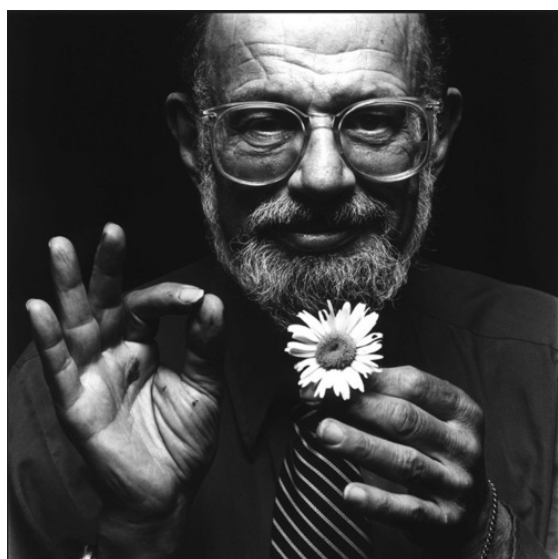
Příloha č. 7: Série snímků ve fotoreportáži z pražského majálesu 1965 v periodiku Mladý svět, foto: Miroslav Hucek a Luboš Nebol (obrázky)

Příloha č. 8: Fotografie originálu Ginsbergova deníku v článku v Mladé frontě pod názvem „Allen Ginsberg a morálka“ (16. 5. 1965, Roč. 21, č. 117, s. 5.)

Příloha č. 9: JOSEK, Jiří. Osobní rozhovor. *Ginsbergův odkaz v Československu: Rozhovor s Jiřím Juskem, autentickým účastníkem majálesu v roce 1965 a překladatelem několika Ginsbergových básní*. Praha 4. 5. 2014.

Příloha č. 10: GINSBERG, Allen. Král Majáles. In: *Neposílejte mi už žádné dopisy. V tomto výboru vyd. 1. Překlad Jan Zábrana. Praha: Maťa, 2012, 362 s.*

Příloha č. 1: Portrét Allena Ginsberga, zdroj: ddwood.com (obrázek)



Příloha č. 2: Podpis Allena Ginsberga, zdroj: wikipedia.com (obrázek)

Allen Ginsberg

Příloha č. 3: Allen Ginsberg v Praze, zdroj: kulturio.cz (obrázek)



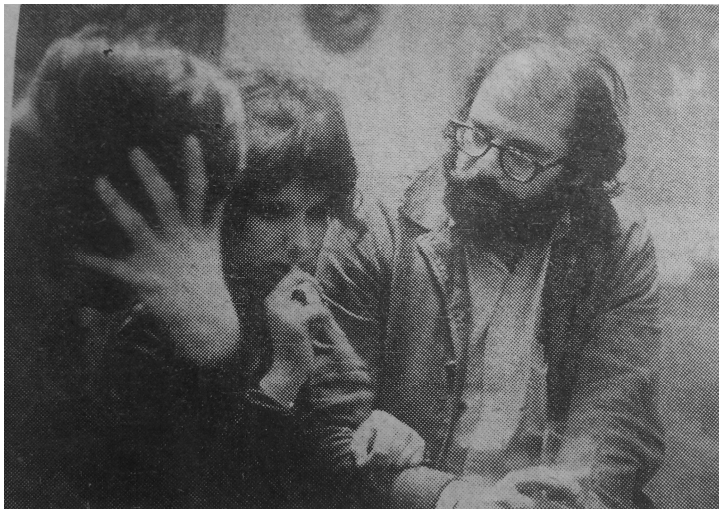
Příloha č. 4: Karikatura Allena Ginsberga v periodiku Mladý svět, autoři: dvojice pod pseudonymem Had'ák (obrázek)



**Příloha č. 5: Káča Poláčková s Allenem Ginsbergem, foto: Alexander Nagy, Bratislava
(obrázek)**



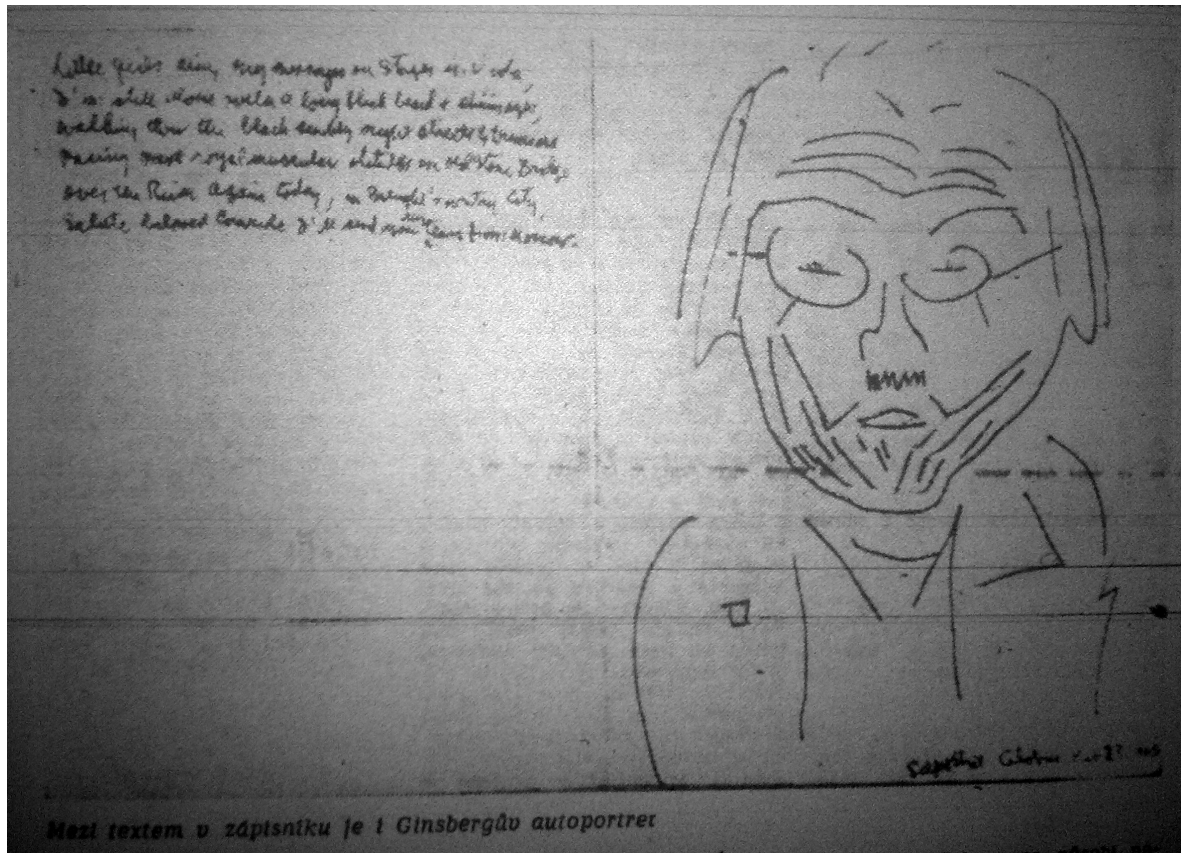
**Příloha č. 6: Allen Ginsberg na akademické půdě v Praze, foto: Michael Gahut
(Literární noviny) (obrázek)**



Příloha č. 7: Série snímků ve fotoreportáži z pražského majálesu 1965 v periodiku Mladý svět, foto: Miroslav Hucek a Luboš Nebol (obrázky)



Příloha č. 8: Fotografie originálu Ginsbergova deníku v článku v Mladé frontě pod názvem „Allen Ginsberg a morálka“ (16. 5. 1965, Roč. 21, č. 117, s. 5.)



Příloha č. 9

Ginsbergův odkaz v Československu

Rozhovor s Jiřím Joskem, autentickým účastníkem majálesu v roce 1965 a překladatelem několika Ginsbergových básní. Praha 4. 5. 2014.

Jak na vás působí Allen Ginsberg jako osobnost v literatuře a například v porovnání s Jackem Kerouakem?

Jack Kerouac byl podle mého soudu vzdělaný a poučený, ale přesto spíše spontánní autor, u něhož život splýval s literaturou. Nejlepší věci psal z vlastního života, takže jakmile ho schopnost žít opustila, opustilo ho i psaní, či vice versa, a on skončil se životem. Na rozdíl od Kerouaka Ginsberg svou slávu „ustál“. Byl propagátorem, teoretikem a už za svého života hlavní legendou „beat generation“. Vědomě navazoval na literární tradice a promyšleně budoval renomé té poměrně malé skupinky osobních přátel, která hnutí tvořila. A protože opravdu vnesli do literatury něco zcela nového a potřebného, především díky Ginsbergově osvětě vstoupili do dějin.

Do jaké míry ovlivňoval československé literáty Allen Ginsberg a beat generation před jeho návštěvou v roce 1965 a naopak po získání autentických zkušeností z majálesu a dalších událostí týkajících se jeho pobytu v ČSR?

Před rokem 1965 byli američtí beatníci známí pouze těm, kteří četli časopis Světovou literaturu zásluhou prvních překladatelů jejich děl, jimiž byli hlavně Jan Zábrana a Jan Válek. Ale byli tu mladí autoři, kteří podobně, jako psal Ginsberg a další proti americkému establishmentu, psali, samozřejmě hlavně do šuplíku, proti komunistickému establishmentu. I když šlo zdánlivě o ideologické protiklady, zkušenosti a myšlení obou skupin byly v mnohém shodné. Takže když se v roce 1965 objevil živý Ginsberg, byl především pro literáty zjevením. Přes jazykovou a ideologickou bariéru mluvil velice podobným jazykem jako oni. Ginsbergovo zprvu příznivé přijetí i na oficiálních místech bylo dáno chybnou komunistickou logikou, podle níž nepřátelé našich nepřátel jsou naši přátelé. Ale stačilo pár dní Ginsbergova pobytu v Praze, a stejně jak vystřízlivěl krátce předtím na Kubě, vystřízlivěl i u nás a pro režim se stal rázem velice nevídaným hostem.

Jaká byla vaše osobní zkušenost s jeho návštěvou v roce 1965?

Mně bylo v té době 15, ale už předtím jsem intenzivně cítil, jak se začínaly objevovat díry v železné oponě a ze Západu k nám proudily věci, které mě enormně zajímaly. A byli to právě beatníci a hlavně muzika jako Beatles, Rolling Stones, co podnítilo vznik českého big-beatu. Byl jsem i na Majáles, takže si dodnes živě pamatuju, jak v Parku kultury Julia Fučíka notně vrávorající Ginsberg s korunou krále majáles a v teniskách, cinkal na malé činely, cosi nesrozumitelně zpíval a málem spadl do fontány. Celá ta událost se všim všudy byla tehdy pro mě nejen báječným zážitkem, ale asi i dosti rozhodujícím momentem. Protože jsem zažil tu atmosféru rozjařené svobody na studentské veselici, o to bedlivěji jsem pak sledoval, co se odehrávalo kolem Ginsbergova vyhoštění, a docela mi to otevřelo oči.

Dostalo se v 60. letech do povědomí mládeže také československé beatnické hnutí?

Řekl bych, že v oblasti literatury spíš šlo o izolované hnutí stejně smýšlejících lidí stejné generace Václava Hraběte a jiných. Já jako mladší než oni jsem spíš vnímal to, co k nám pokoutně pronikalo v oblasti literatury a hudby ze Západu. Silněji, aspoň ke mně, pak proniklo hnutí hippies, které sám Ginsberg do značné míry inspiroval. Konec konců symbol květin tomuto hnutí vnuknul právě on, a netajil se tím, že to bylo pod dojmem májových šeříků z Prahy v roce 1965.

Příloha č. 10

Allen Ginsberg – Král Máje

*A komunisti nemají co nabídnout kromě ducatých tváří a brýlí a ulhaných policajtů
a kapitalisti nabízejí těm Nahým napalm a peníze v zelených kufříčcích,
a komunisti budují těžký průmysl, ale těžké je i srdce
a všichni ti krásní inženýři jsou už mrtví, a technici v skrytu konspirují ve jménu
příštího
Blaha, Blaha, ale teď chlastají vodku a nadávají na Státní bezpečnost,
a kapitalisti si pijí v letadle gin a whisky a dovolí, aby milióny hnědých Indů trpěly
hlady,
a když se blbec Komunist a blbec Kapitalista do sebe pustí, Spravedlivý je zatčen
nebo
okraden nebo si nechá hlavu ufíknout,
ale ne jako Kabír, a cigaretové chrchlání Spravedlivého nad oblaky
s oslnivým sluncem je poctou ku zdraví modrého nebe.
Třikrát mě totiž zatkli v Praze, jednou když jsem si opilý vyzpěvoval na Národní třídě,
jednou když mě s výkřikem BUZERANTE napadl knírkatý fízl a srazil na půlnoční
chodník,
jednou když jsem přišel o svůj deník plný nekonvenčních názorů na sex, politiku a sny,
a z Havany mě vykopli par avion detektivové v maskáčích
a z Prahy mě vykopli par avion detektivové v československém obleku s kravatou,
Karbaníci jako od Cézanna, ti dva divní hezouni, co jednoho rána vstoupili do pokoje
Josefa K.,
vstoupili i ke mně a jedli u mého stolu a zkoumali mé škrábanice,
a sledovali mě ve dne v noci od domů mých milenců až do kaváren v Centru –
A já jsem Král Máje, jenž je mocností mladého sexu,
a já jsem Král Máje, jenž je rotorem výmluvnosti a akceschopnosti lásky,
a já jsem Král Máje, jenž je dlouhými vlasy Adama a plnovousem mého těla,
a já jsem Král Máje, jenž je pradávnou poezií Lidstva a 100 000 lidí si vybralo mé
jméno,
a já jsem Král Máje, a za pár minut přistanu na londýnském letišti,*

*a já jsem Král Máje, no bodejt', když mám slovanské předky a jsem buddhistický Žid,
 který uctívá Nejsvětější Srdce Kristovo, modré tělo Kršnovo, rovná záda Rámova,
 korálky Langovy, Nigerijce zpívajícího Šiva Šiva způsobem, který já vymyslel,
 a Král Máje je střeoevropský titul, patřící mně v tomto XX. Století,
 vzdor kosmickým korábům a Stroji Času, neboť já měl vizi a slyšel Blakeův hlas,
 a opakuji ten hlas. A já jsem Král Máje, který spí s chlapci a směje se.
 A já jsem Král Máje, ať tedy jsem vyhnán ze svého Království se ctí, tak jako kdysi.
 A ukážu rozdíl mezi Královstvím Caesarovým a lidským Královstvím Máje –
 a já jsem Král Máje, ač paranoik, protože Království Máje je příliš krásné, než aby
 trvalo déle než měsíc –
 a já jsem Král Máje, neboť jsem s prstem na čele pozdravil
 rozzářenou tlustou dívku s třesoucíma rukama, která mi řekla „One moment,
 Mr. Ginsberg“,
 než mezi nás vstoupil mladý nařvaný fízl – a já letěl do Anglie –
 a já jsem Král Máje, vracející se na Bunhill Fields a k procházkám po Hampstead
 Heath,
 a já jsem Král Máje, který v mohutném tryskáči dosedá na letištní plochu Albionu a
 třese se strachy,
 když letadlo burácí po šedivém betonu, drnčí a funí a pomalu roluje,
 než konečně zastaví pod mraky, mezi nimiž dosud prosvítá modré nebe.
 A přestože jsem Král Máje, marxisti mě ztloukli na ulici, celou noc mě drželi na
 policejní stanici, sledovali mě krok za krokem po jarní Praze, tajně zatkli a letadlem
 vyhostili z našeho království
 A proto jsem v sedadle uprostřed Nebe napsal tuto báseň*